

דמיון אלוהים דבריו ודבריו

א) אלוהים דבריו דבריו ודבריו

ב) אלוהים סוכה דבריו ודבריו

ג) אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים

ד) אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים

ה) אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים

ו) אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים

ז) אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים

ח) אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים

א) אלוהים דבריו דבריו

ת"ר *לא יאחז אדם תפילין בידו
וס"ת בורעו ויחפלו ללא ישחין בהן מים
* ולא ישחין בהן לא שינת קבע ולא שינת
עראי. אמר שמואל יסבין ומעות וקערה וכבר
דרי אלו כיוצא בהן

דבריו

נמקדן. ישמרוני אכניסם עמי וישמרוני מן המזיקין: לא יאחזו בידו וכו' ויספלו. שאין דעתו מיושבת עליו בחפלה שהרי לבו תמיד עליהן
שלא יפלו מידו: ולא יישן בסין. *שמואל [א] יפוח: סרי אלו כיוצא בסין. לענין חפלה שדואג עליהן שלא תפול הסכין ומזיקתו והקערה תשקף
והמעות יאבדו והכבר יתקף:

ב) אלוהים סוכה דבריו

דבריו

מתיבי *לא יאחז
אדם תפילין בידו וספר תורה בחיקו ויחפלו
* ולא ישחין בהן מים * ולא יישן בהן לא שינת
קבע ולא שינת עראי ואמר שמואל יסבין
וקערה כבר ומעות דרי אלו כיוצא בהן הרם לא מצוה ניהו ושריד
בהו הכא מצוה ניהו ולא שריד בהו

ז: לא יאחז אדם כו' ויספלו.
מפני שטרוד הוא במחשבתו שלא יפלו
מידו ויחבזו ואין דעתו מיושבת עליו
בחפלתו: לא יישן בסין לא שינת
קבע ולא שינת עראי. שמואל יפלו
מידו והכי אוקימנא ליה בהאן (ענין)
ד' ט' דהא דקמני לא קבע ולא
עראי בדקיקי ליה בדייה: ספין.
מחירא שמואל יפול ויתקע לו ברגלו:
וקערה. מליאה: ומעות. שלא
יפסורו:

ג) אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים

(ב) מפני שלבו עליהם. כ"י [ד"ה ואלן] כתב שמפירות רש"י [נרכות ע"ס ד"ה הרי אלו; סוכה מא, ב. ד"ה האן] נראה ששאר דברים שאין
בהם הפסד אם יפלו מידו מותר להחפלו בעודן צידו. והר"ר יונה [נרכות י, ב ד"ה ספין] כתב בשם יש מפרשים דכל הני לאו דוקא,
אלא אורחא דמילתא נקט והוא הדין שאין לו ליתול שום דבר צידו בשעת החפלה אלא לולג בלגד כו', עכ"ל. ונראה ראה לזה מהא
דלמרינן בסוף סימן ל"ו שמשוי שהוא פחות מד' קצין צריך להפסילו לחאוריו, משמע כל משוי אסור לטלטל לפניו:

ד) אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים

(ב) מפני עיני ט"ו. הסכים להר"ר יונה דאפילו שאר דברים אסור. ויראה שאין עומד כך בפני
הגדולים ואוחז דברים וחפצים בידו, עיין סימן צ"א סעיף ה':

אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים

(ה) (יא) באפגודתו (טאסק"ה גלעו) ולא בראש (יב) מגולה ולא ברגלים (יג) מגולים אם דרך אנשי
המקום שלא יעמדו לפני הגדולים אלא בבחי רגלים: ד"ל

ה (יא) באפגודתו. הוא חזור חלול שמשמין בו מעות
ואינו דרך כבוד לעמוד כן לפני הש"י. וכן אין נכון להחפלו בקאפגודתו
ובגד החמון או בשלף רחוק. * [מ"א]: (יב) מגולה. ובמנינו לרוב
להשיב נעת החפלה (ו) כונע בראשו כדרך שהולך ברחוב ולא כונע
הקטן שחמם הכונע כי אין דרך לעמוד כן לפני אנשים חשובים וכי
שלאף מ"י. אין להחפלו בבחי שוקיים של פשתן לבד דוגמא הוא לעמוד
לפני גדולים ומכ"ש כשלושין סדל והעקב מגולה.

ה) יו"ר א"ו ס' 13

א (א) כשהוא מתפלל (ב) לא יאחז בידו (ג) תפילין (ד) ולא ספר מכתבי הקודש ולא [נ] (ה) קערה מלאה ולא סכין (ו) ומעות וכבר (ז) מפני שלבו עליהם שלא יפלו ויטרד ותחבטל כוונתו. ולולב בזמנו (ח) מותר לאחז בידו כיון שהאחיזה בידו היא מצוה אינו נטרד בשבילו: ב' מותר לאחז מחזור תפלות בידו בשעה שמתפלל הואיל ותופס לצורך תפלה עצמה לא (ג) טריד דומיא דלולב דמשום דליקחתו מצוה לא טריד: הג"ה ומ"מ אם לא היה צדו קודם שהמטיל (ח) לא יסור אמרו נמפלה לטעם אלא אם כן היה במקום מיוחד שהוא מוכן אז מותר לטעם אפילו בתוך התפלה כדי (ד) (ט) להמפלל ממוכו. (הר"י פרק מי שמתו):

פ' ג' נ'

א (א) כשהוא מתפלל. נפמ"ג כמב' דה"ה בשעת ק"ש ופסקי דומיה: (ב) לא יאחז וכו'. ודעבד (ג) א"ל לחזור ולהתפלל (ד) אם לא שידע שעי"ז לא כיון בלצטם. ומותר הש"ך להחזיק הס"מ צדו בשעת כשאומר יקום פורקן דכיון שכוונתו אז להתפלל על לומדי תורה ע"כ מחזיק הס"מ צדו ולא לשם שמירה והוי כמו לולב בזמנו (ג) וכן מותר להחזיק בשעה שמתברכים החדש: (ג) ולא ספר וכו'. וה"ה (ד) כל ספרים שלנו: (ה) ופ"ק (ו) ואף אם הם נרדוין ערירי שמה יאבדו אם לא שזוה"מ נאוסין דליכא למימש שמה יאבדו וכבד צברי"ה דה"ה דאסור להשיב מיעוק לפניו בשעת תפלה: (ה) ומעות וכבר וכו'. ודוקא הוי ש"ס יפלו י"י נה"ס הפקד א"ס י"קו לו (ו) אצל שארי דברים מותר לאחז וי"א דה"ה לא דוקא אלא אורחא דמילתא נקט וה"ה שאין ליעול שום דבר צדו בשעת התפלה וכן הסכים הט"ז: (ז) מפני שלבו וכו'. י"ע אם מותר ליקח תפילין וס"מ צדו היכא דמתירא מפני גנבים דאפשר דהמירו לו [פמ"ג]: (ז) מותר לאחז וכו'. נפל ספר על הארץ ואינו יכול לכוין (ז) מותר להגביהו כשיסיים הברכה שהוא עומד בה (ח) ולי לא"ה לא יפסיק וכו"ש שאין לקרוא בלצטע וכיוצא בשעת תפילה אם התמיל להתפלל ע"ע ותמגלגל מותר ליקח במקום הידוע לו ליקח משם סידור [מ"א]: ב' (ח) לא יחזיר אחריו. מפני שמטריד וכבד ט"ז דה"ה דש' לזרז למי שמתפלל מתוך הקידור שירשום תפילה כל המקומות שצריך להתפלל באותו תפילה ולא יחפש אחרים בשעה שמתפלל כי יפסיק עי"ז ולא יכוין יפה וכו"ה הצרכי"י שכן טהגין רבים מאנשי מעשה כשרוצין לומר תפילה מסודשת כגון ענינו או כגון ומודיענו כשחל י"ע צמ"ש: (ט) להתפלל מתוכו. ומג"ל. (ט) באחרונים שאף בצורת הש"ך נכון הוא שיהיה הקידור פתוח לפניו להיות אומי פקודות על מה שאומר הש"ך:

ו) יו"ר א"ו ס' 13

ג (ה) * יאסור לעשות

(ב) מלאכה * בעודו מברך. (וכן הוא (ו) לעיל סוף סימן קפ"ג):

פ' ג' נ'

(ה) אסור לעשות מלאכה וכו'. מפני שנהיה (ג) כמבדק בדקן ערמי ומקרה (ד) ואפילו משמיש קל אסור לעשות וא"ל שלא יעסוק בדבר שצריך לשום לב אליו וכבד הט"ז שיש לזרז שלא לעיין אפילו ד"ס בשעה שמבדק צמ"ז כי זה מורה על היות הצמ"ז אלו רק על ד' המקרה וההודמין ולאו דוקא צמ"ז ה"ה כשעוסק בתפלה או נאחו ברכה אחרת וזה נכלל במאמר מורמו ואם חלבו עמי קרי דהיינו שלא יהיו המלות אלו על ד' המקרה וההודמטם בעלמא:

ז) יו"ר א"ו ס' 13

ז' יהיה עוסק במלאכה ורצה לקרות ק"ש יתבטל ממלאכתו (יט) עד

שיקרא פרשה ראשונה כדי שלא יהא כקורא עראי:

ז (יט) עד שיקרא כו'. משמע דמכאן והלאה מותר אפילו בצרכות ק"ש וכן מותר בהדיא כפי

ס"ו צב"י דה"ה ומ"ש רק אם אלעו וכו' עי"ש ועיין לקמן בסימן קל"א צמ"ז סק"ל וע"ג:

ח) יו"ר א"ו ס' 13

אכן למשנ"ת כאן הרי דמטעם אחר אסור לעסוק בשום דבר, מפני שמבטל כוונתו. ואם הקפידו שלא יאחזו שום דבר בידו אפי' בשעת פסוד"ז ויקום פרקן, כודאי שאסור להתעסק בשום דבר בשעת ברכה וק"ש. ומה שהתירו לפועלים ולבעה"ב לעסוק במלאכתם, ביטול מלאכה שאני. (וע"ע במה שנתבאר בזה לעיל ט', ב').

והנה לעיל (בשיעורים שם ט"ז, א') הבאנו דברי הט"ז (קצ"א, א') דיש לזרז שלא לעשות מלאכה כשעוסק באיזה ברכה, וזה נכלל במאמר תורתנו "ואם תלכו עמי קרי - שלא יהיו המצוות אצלינו על צד המקרה והזדמנות בעלמא". והבאנו קושיית המ"ב (ס"ג, י"ט) ממה שמותר לפועלים ולבעה"ב לעסוק במלאכתם בשעת קריאת שמע וברכותיה, ונשאר ב"צריך עיון גדול". ומכח זה בקשנו שם להוכיח דלא כהט"ז, אלא דדוקא בברהמ"ז נאסר לעשות מלאכה משום שיש בה חומר כמו תפילת שמ"ע.